

andret Stillingen? Det er ikke paafaldende i og for sig, at den højttærede Minister er med. Han stemte i Fjor med Flertallet, og det er da naturligt, at han, naar han sidder paa den Plads, han nu sidder paa, ser med de samme Øjne. Det vilde i øvrigt have glædet mig, om de Oplysninger, der have staaet til hans Raadighed, havde givet ham et andet Syn, men det have de altsaa ikke. Men vi have haft en Kommission siden den Tid, den har afgivet sin Betænkning, og paa Grundlag af den have vi, som vi hørte af det ærede Medlem, der før havde Ordet, faaet det Forslag, der er betegnet som Forslag Nr. IX. Jeg er enig med det ærede Medlem fra Ribe i hans Opfattelse, at det Forslag er en Frugt, om jeg saa maa sige, af en fejlagtig Fremstilling. Med andre Ord, jeg mener, hvad jeg ogsaa har skrevet i Betænkningen, at Spørgsmaalet, som det afgik fra Ministeriet — men det kommer, som ogsaa nævnt tidligere, ikke den nuværende Minister til Skade paa hans gode Navn og Rygte —, ikke var tilfredsstillende for det Mindretal i Udvalget, hvis Forslag her i Fjor blev vedtaget af Flertallet i dette Ting. Det kunde være tilfredsstillende, skal jeg erkende, for dem, der ønskede Vesthavnen, for de blev jo ved at mene, at Vesthavnen var den bedste, særlig naar den kunde faa en Indsejling ude fra det aabne Hav, en „strømret“ Indsejling.

Der blev paalagt Kommissionen, som det hedder, „at optage til Overvejelse Spørgsmaalet om Muligheden af til en vestlig Udvidelse af Esbjerg Havn at knytte en anden Indsejling end den paa det saakaldte Projekt IV“. Det var det, som Flertallet vilde i Fjor; men det var, som jeg nævnte før, ikke det, Flertallet i dette Ting savnede at faa noget at vide om. Vi var ikke i Tvivl om, at det var muligt at bygge en saadan Havn med en saadan Indsejling. Nej, det, vi ønskede at faa sagkyndig belyst og at faa en sagkyndig Redegørelse for til Vejledning for os, der skulde bære Ansvaret, var, om en saadan Havn som den, der nu er foreslaet, med Hensyn til Besejlings-, Strøm- og Isskrningsforhold vilde være bedre end en saadan Havn som den, der vilde fremkomme ved en Udvidelse mod Øst. Og det have vi i Grunden ikke faaet nogen Besvarelse af. Der blev senere under Udvalgets Arbejde, foranlediget af et Par Medlemmer, stillet Spørgsmaal til bestemte Mænd, som have sejlet i længere Tid paa Esbjerg Havn eller paa anden Maade ere blevne

kendte med Havneforholdene i Esbjerg, Spørgsmaal, der gik i Retning af, hvad jeg her har antydnet, og jeg skal senere komme tilbage til de Svar, vi da fik.

Men Kommissionen var altsaa nedsat og havde faaet denne Opgave. Og hvad siger saa denne Kommission? Ja, den siger, at jo længere man gaar ud mod det aabne Vand, jo længere man gaar mod Vest, jo kortere bliver Indsejlingsrenden, og derfor, siger den, maa man gaa bort fra Havneprojektet fra i Fjor, det saakaldte Projekt IV, som man erkender vilde være en daarlig Havn, og lægge Havnen længere ud i Farvandet for at forkorte Renden. Men trods det føjer den til: Men strømret Indsejling — som der lagdes saa stærkt Vægt paa i Fjor — naas ikke, og den Rende, der skal være fra Løbet ind til Havnemundingen, er udsat for Tilsanding, da den kommer til at gaa paa skraa af Hovedstrømretningen. Man gør opmærksom paa, at den Indsnævring, der finder Sted af Farvandet, kan mulig have skadelige Følger, men man trøster sig med, at de dog noget kunne afdæmpes ved en uddybet Rende, og derved tror man saa at have begrundet, at man, som man kalder det, indenfor rimelige Grænser kan, som Forslag IX foreslaar, lægge Havnen længere ud, altsaa gøre den bredere. Det er altsaa en ret betingelsesvis Tilslutning til denne Havn, og man føjer til, at Havnen, naar Munden lægges i den mod Farvandet vendende Side, ikke vil blive saa rolig, som naar Munden lægges som i Projekt IV eller som i den nuværende Havn. Naar man nu roligt og nøgternt ser paa dette, synes jeg ikke, det i nogen Maade skulde friste os, der have den Overbevisning, at en Udvidelse i Øst er bedre end en Udvidelse i Vest, til at gaa bort fra denne Opfattelse. Tværtimod, jeg ser ikke rettere, end at det i Virkeligheden maa styrke vor Opfattelse.

Men hvad sige saa de Folk, som man med nogen Føje kunde kalde de sagkyndige? Om de allerfleste af Udvalgets Medlemmer gælder det, at vi ikke ere sagkyndige paa dette Omraade, idet vi hverken have Kendskab til Vandbygningsvæsen i Almindelighed eller til Besejlingsforhold. Blandt de sagkyndige have vi først Vandbygningsdirektøren. Han har hele Tiden fastholdt som sin Opfattelse, at en Udvidelse mod Øst vil være den rigtige, og ment, at den vil være mest tilfredsstillende til Fyldestgørelse af de Krav, der i forskellige Retninger kunne stilles til Havnen. Dernæst have vi Havnemesteren i Esbjerg,